

զինւոր. զօրակառ. armée, troupes; 2. soldats; soldat; militaire.

— զաւարըմագ. զօրախառնութիւն. — եագմագ. ի նիւ. գոնաք իւրեւ. recruter une armée, lever des troupes.

— եոզլամագ. հանրեւ արեւել զօրաց. faire la revue des troupes, passer les troupes en revue.

'Աքերի(յ), . ար. 'աքերիյ-եէ, իք. զինւորակառ. militaire, de l'armée.

'Աքերիճէ, . ար. իքրեւ զինւորակառ. militairement.

'Աքեր-կեահ, . ար. (օրաուկեահ.) բռնախորհ. camp.

'Աֆ, . ար. (զուլժ) անբարեւել. զրիւլ անբարեւելեան. բռնախորհ. 2. զարդարալի անխել. ճուրիւլ. ելանիւ ըստ լսոյ. 3. արհեստ ճահառ. ճահ. être injuste et oppresseur; injustice, violence; 2. s'égarer; excéder, dépasser les limites; 3. agonie, mort.

'Աֆ, . ար. սոսքի ընել (հաւոյ). souffler avec violence (le vent).

'Աֆա, . ար. (զիտե սաֆի.) յարաւ-իգոյն. արբեգոյն. plus clair, pur.

'Աֆար, . ար. յար. սրֆր. եւ. 2.

'Աֆաֆ, . ար. յար. սաֆֆ, եւ.

'Աֆեր, . ար. արեւել. գոնաք. jaune, pâle.

'Աֆիեա, . ար. յար. սաֆի, եւ.

'Աֆուր, . ար. եւ. 'ասաֆիր, յար. (սերէ.) ճահառ-ի. moineau, passereau.

'Ալ, . ար. արարութեան. 2. ար. երե. 3. սար. ար. chasse; 2. chasse, gibier; 3. proie.

— ա կիթմէր. ելանել յար. aller à la chasse.

— ալամագ. արաւ. chasser.

— էթի. ճահ երեաց. venaison.

— բեօփէյի. զնորակառ. chien de chasse.

'Ալա, . ար. արեւ. Ալազ. [եւ. 'Ալազըզ, . ար. յար. 'ալազէ(թ), 'Ալազըր, . ար. յար. 'ալազըր, եւ.

'Ալազիւ, . ար. յար. 'ալաուլ, եւ.

'Ալազիւ-լուսմուր. ար. ար. բռնախորհ-ի. նախաք. les embarras, les difficultés des affaires.

'Ալազ, . ար. յար. 'իվազ, եւ.

'Ալազ, ի ար. յար. հնչելեան. 2. 'Ալազէ, ի (լէօհրէթ.) հաւալ. հարբար. voix, son; 2. renommée, bruit.

'Ալազըր, . ար. յար. հնչելեան. qui a la voix sonore. [եւ.

'Ալաթըֆ, . ար. յար. 'աթըֆէ(թ), 'Ալաիդ, . ար. յար. 'աիդ, եւ. ար-

գիւլ. իւրեւ. հարբար-ի. նախաք. empêchements, obstacles, contrariétés.

'Ալաիդ, . ար. յար. 'այսդ, եւ.

'Ալաիա, . ար. յար. 'աիաէ(թ), եւ.

'Ալաի, . ար. յար. 'աի(յ), եւ.

'Ալալիմ, . ար. յար. 'ալէմ, եւ.

'Ալաի, . ար. եւ. հար. ah! oh! hélas! [dette.

'Ալամ, . ար. (սօրճ. ալյն.) արարութ.

'Ալամ, . ար. յար. 'ամ, եւ.

'Ալամիմ, . ար. յար. 'ամիմ(թ), եւ.

իւրեւ. ճահ. hommes du peuple, vulgaire.

'Ալամիւ-նաւա. իւրեւ. բար. բար. իւրեւ. le commun du peuple, le bas peuple.

'Ալամիւ, . ար. յար. 'ամիւ, եւ. 5:

'Ալան, . ար. յար. 'ան, եւ. 2:

'Ալան, . ար. յար. ան, եւ.

'Ալան, . ար. (եարալճը.) օգնա-

իւ. նախաք. aide, qui aide.

'Ալանի, . ար. յար. ինա, եւ.

'Ալաըֆ, . ար. (յար. 'աըֆ, եւ.) սարար-իւրեւ. հար. vents violents.

'Ալալ, . ար. հար. աբոյ. aboïement.

'Ալալէ(թ), . ար. (հար. զըզմագ.) սար. ը. օգնելեան. ալալ-ի. hurlement, vocifération.

'Ալաուանըզ, . ար. իւրեւ. նախաք-ի. ար. գար. outil.

'Ալաու, . ար. յար. 'ասու, եւ.

'Ալաու, ի ար. արարար. 2. ընդ-Ալարէ, ի լարաց. օիսի. 2. flâneur.

— օլ. կէզմէր. արարար-ի. նախաք-ի. նիւ. 2. ընդ լար յառել. être oisif; 2. flâner.

'Ալարալըզ, ի ար. անարար-ի. նախաք. Ալարէլըր, ի 2. ընդ լարաց. օիսի-ի. նախաք. օիսի. 2. flânerie.

'Ալարըզ, . ար. յար. 'արըզ(թ), եւ. ար. ար. 2. հար. accidents; 2. impôts extraordinaires.